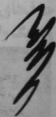

● ترجمه محمود صادقی

موسیقی

golesmusic@yahoo.com

Archive

گستانه چهل و ششم ۱۱

او به همراه نام برزای Tom Brazzella ملودی اصلی هارمونیکا را برای آهنگ **again** ساخت. داریوس در این باره می‌گوید: «ما در اصل دنبال کارل هاید **Caril Hyed** از **Underworld** بودیم اما او در دسترس نبود بنابراین آلن گلن رو از کتاب اتحادیه موسیقیدانان (The Musician Union) انتخاب کردیم».

عنوان آلبوم **me you all look the same** تعبیری است از نگرش رایج اهالی وادی موسیقی. در حقیقت این اسم برگرفته از یکی از آهنگ‌های نیمه کارهٔ دنی است و متأثر از یک احساس درونی عمومی است که با دیدن زندگی بعضی افراد به ما دست می‌دهد. احساسی که از دخالت نیرویی دیگر خیر می‌دهد. دنی در شرایط متفاوت افراد قهرمان و مورد توجه می‌تواند انسان‌های معمولی باشند.

طرح روی جلد آلبوم توسط یکی از دوستان اعضای گروه و شخص مورد علاقهٔ آن‌ها **Alaric** ارائه شد. این طرح شامل ۲۲ پرتبه انتخاب شده از سالتامه دانشگاه آریزونا است.

در ۱۹۹۵ رزمزمه‌هایی در مورد همکاری **Archive** با **Island Record** به گوش می‌رسد اما دیری نپایید که بار دیگر در ۱۹۹۶ گروه دچار تفرقه شد.

دنی و داریوس در ۱۹۹۰ سخن کار بر روی **Geneside II** با یکدیگر آشنا شدند و میکس مجدد و بدون مجوز آتاری از **Stone Prince** و **Beetles** **Roses** را آغاز کردند. همه چیز خوب پیش می‌رفت تا این‌که رئیس **H.U.M** (**Hardcore Urban Music**) کاپی سرمدانه کمپانی را به خاطر اعتیادش به روئین به‌مداد داد.

آن‌ها در ۱۹۹۲ **Archive** را به همراه رویا غرب روسکو جان **Rosko John** تشکیل دادند. پس از یکسال بحث و جدل میان دنی و داریوس باخوندگان، رویا و روسکو از استودیو اخراج شدند. بعد از آن **Archive** بار دیگر شکل گرفت و دست به ساخت آلبوم **Take my head** زد. دعوی عالی که آلبوم پیشنهادات را از جانب کمپانی‌های ضبط به‌دنبال داشت سرانجام آن‌ها با **Independientel** قرارداد بستند که به صرف ۵۰۰ هزار پوند در واقع موجب نابودی دموها شد و به تبع آن **Archive** در ۱۹۹۹ با این کمپانی لغو قرارداد کرد.

سپس کریک واکر به آگهی **Archive** جهت جذب خواننده پاسخ داد. **Archive** قراردادی اجرائی با **IE Music** (که از نیاز گروه به تهیه آلبوم توسط خودشان مطلع بود) امضا کرد. آن‌ها آلبوم را به پایان رسانده و در صدد برآمدن توزیع آن را خودشان برعهده بگیرند. **unmb** اولین تک آهنگ آلبوم **You all look the same**

to me در ۲۱ ژوئیه سال ۲۰۰۲ وارد بازار شد.

در ۱۹۹۶ **Archive** آلبوم زیبا و کلاسیک **Londinium** را عرضه کرد. ۱۹۹۹ آن‌ها **Take my head** را به نمر رساندند مجموعه‌یی از آهنگ‌های سمفونیک عاشقانه برای هزارهٔ جدید. در سال ۲۰۰۲ گروه پایهٔ عرصه‌یی نو می‌پند که ماحصل آن آلبوم **You All Look the same to me** به تهیه‌کنندگی **Archive** است.

گروه اخیراً دست به تغییراتی در ترکیب خود زده است. خواننده کریک واکر **Craig Walker** جایگزین سوزان وووور **Suzanne Wooder** شد که وی خود نیز جانشین رویا عرب **Roya Arab** شده بود. داریوس کیلر **Darius Keeler** از **Pink Floyd** به‌عنوان یکی از عوامل تأثیرگذار بر کارش یاد می‌کند و به همین خاطر است که می‌توان آثار اخیر **Archive** را از باب نوآوری چیزی در حدود آلبوم

Animals (**Pink Floyd**) ارزیابی کرد. هرکسی که به نواهایی **Archive** در به کارگیری اصوات شک دارد کافی است به آهنگ آغازین آلبوم، **again** گوش سپارد. تصنیفی حماسی و مملو از احساسات با به تعبیر کریک «میان خواسته‌های بعضی از اشعار ساده ولی غنی آلبوم از محرومیت و اندوه برآمده و باقی به شرح رویدادهایی می‌پردازند که ریشه در گناهان نفسانی دارند. همانند سایر آثار **Archive**، **You all look the same to me** نیز در استودیوهای باسین شهر ضبط شد. محقق گاهی دود گرفته در مجاورت یک گل‌فروشی واقع در **Clapham** جنوب لندن، کریک، داین جا افتاب نمی‌تابد هیچ وسیله ارتباطی هم نداریم و فقط کارکردن به ما روحه می‌دهد.

در طول تهیه آلبوم جدید اعضای سابقهٔ آرشو، داریوس کیلر و دنی گریفینس **Danny Griffiths** دست به بهبود شده‌های آهنگسازی گروه زدند و با سلیقه و فرست چرخه‌های ترم و اصوات گوناگون را بر روی آهنگ‌ها زیاد و کم می‌کردند. در این آلبوم **moon** تاریک و تأثیرگذار است **Goodbye** به‌طور

جزئی‌نگیزی زیبا، **Hate** بی‌رحمانه روراست، باوجود تناحلی از صدای غربی که برود در تنگنای بیمارگونهٔ صدای ترومپت. تمامی این‌ها ایده‌آل‌هایی برای یک آلبوم با بافت ترکیبی است. ترکیبی از صداهای خشن و ملین‌اندا که با آلبوم‌های **(Talk) Spirit of Eden** (**Portishead**) **Dummy** (**My Bloody Valentine**) **Loveless** برابری می‌کند. نوازندگان میهمان مختلفی در استثنائی جلوه‌گرین این آلبوم گروه را باری دادند. اما شاید هارمونیکایی که توسط آلن گلن **Alan Glen** نواخته شده (او با **the yard birds** در اثری که **Jimmy Page** و **Jeff Beck** نیز در آن حضور داشتند همکاری کرد) در این میان شاخص باشد.

Take My Head

دنی گریفیث: Take my head را در ۱۹۹۷ شروع کردیم و بعد از تست خواننده با سوزان ملاقات کردیم که البته از قبل او را می‌شناختم و باعاش کار هم کرده بودیم. همین طور مت Matt دیانز بومی به ما ملحق شد. این آلبوم نثیت به آلبوم قبلی کاری متفاوت بود و از چیزهایی که من بهشون علاقه‌مند نبودم ولی ناخولسته باهاشون زندگی کرده بودم خیلی نبود. *Independiente* کمپانی جدیدمون داریوس را قانع کرد که با یک تهیه‌کننده کار کنیم، دقیقاً عقیده‌ای که من ازش نفرت داشتم، چون تهیه‌کننده‌هایی که اون‌ها در اختیار ما گذاشتند تا فرصت بعدیست می‌آوردند با انجام یک‌سری نسیزکاری، زوررو از کارها می‌گرفتند. من واقعاً از این‌که هیچ‌کس آلبوم را گوش نخواهد، داد عذاب می‌کشیدم و می‌دونستم آن‌ها دارند اشتباه عمل می‌کنند، اما نمی‌توانستم کسی را متقاعد کنم. تنها چیزی که این میان عاید ما شد این تجربه بود که هیچ‌وقت دیگه این کار را تکرار نکنیم.

داریوس کیلر: خیلی خوشایند است وقتی می‌بینی عده‌ای از اهنگت به عنوان یک کار مطرح یاد می‌کنند و از اون خوشایندتر این‌که رئیس کمپانی به خاطر محبوبیت اهنگت ۲۲ درصد فروش را بهت می‌دهد اما اون‌ها اصلاً کار را اون طوری هم که بود بیرون ندادند. پانصد هزار پوند خرج کردند تا اهنگها گل کند اما اون آلبوم دست‌آخر کار بی‌خسی از آب درآمد.

Londinum

بیوسه اعتماد باعفن زیادی داشت و منحصراً فرد بود. اون شروع به خوردن روی چیزهایی کرد که *Dark room* و *Blew me away* شدند. صدای واقعاً زیبایی داشت. اشعارش معرکه بود. به کار ادامه دادیم و فقط تنها چیزی که باقی ماند قرارداد بستن با یک کمپانی بود.

داریوس کیلر: نیست به شش کمپانی ضبط و شش دفتر نظر مثبت داشتیم که سرانجام با *John Record* و نشر *Island Record* کار را تمام کردیم. بعد از آن روسکو دچار نوعی غرور شد. من با رویا مشکل پیدا کردم و همه چیز خیلی مختصص بشد. *مراعاتی و مطالبات* دنی گریفیث: چیزی نمائنده بود آلبوم تموم شه که اوضاع بهم ریخته بشد. ظنیم رویا و روسکو را از امن به ایستودیدو منع کنیم چون دیگه نمی‌توانستیم با این‌ها کنار بیاییم. نتجتاً اهنگها نیمه‌کاره باقی ماند که البته بعد از چند هفته می‌کس بالاخره نمودن کردیم. تقریباً مطمئن بودم رویا را حاصل کار خوش نمی‌یاد. در مورد روسکو نمی‌دونستم اما من که واقعاً لذت بردم.

داریوس کیلر: بی‌سی‌ایقتی کمپانی ضبط و اختلاف نظرها دست‌به‌دست هم دادند تا گروه از مسیر اصلی خارج شد.

حرف‌های داریوس کیلر، دنی گریفیث و کریگ واکر درباره سه آلبوم

داریوس کیلر: نثیتان ۹۲ با روسکو آشنا شدیم. این یک اهنگساز رب از جنوب لندن بود. من خیلی موافق هیپ - پاپ انگلیسی نبودم اما روسکو به سبک کارش می‌آید و به آن اعتماد داشت که این باعث شد ما باهم شروع به کار کنیم. دنی اول به یک بیس و یک درام محدود می‌شد و همین طور روسکو در فضاسازی آن سنگ تمام گذاشت.

دنی گریفیث: من بعداً یکسال زندگی در استرالیا برگشته و به داریوس پیوستم. ما قبلاً خیلی باهم کار کرده بودیم، آلبوم *Genesis II* را ساختیم و یک کمپانی ضبط هم داشتیم. اون موقع داریوس و روسکو برگزار کار روی چند تا اهنگ بودند. من عاشق شیوه اهنگسازی روسکو در رب بودم. واقعاً عالی‌ه که می‌بینی اون اهنگساز منحصراً بخردی دانه و اصلاً در موسیقی‌اش لحن آمریکایی و انگلیسی وجود ندارد. خوب شناس به من رو کرده بود که در این قضیه دست داشته باشم.

داریوس کیلر: دموهای جدید جالب بودند، اون‌ها رو به‌طریقۀ آنا لوگ ضبط کردیم و دنی با به‌کارگیری سمپل‌ها چیزهایی بهشون اضافه کرد. در هر حال وجود روسکو به تنهایی من رو راضی نمی‌کرد و نیاز به یک خواننده داشتیم که با رویا عرب آشنا شدیم. دنی گریفیث: رویا به استودیدو اومد. داریوس تعدادی از اهنگ رو بهش داده بود تا برلنسون شعر

رستخیزان و رزمندگان و پیروان روحانی و ملی و انقلابی
و پیمان‌های مبارک و پیمان‌های مبارک

munibna.l

1401/1/1

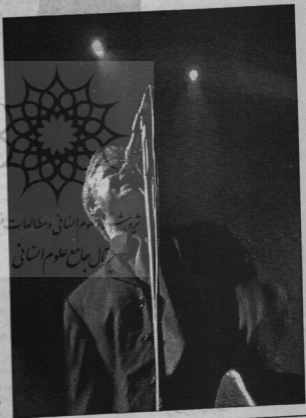

موسیقی در ایران به گونه‌ای پیشرفت کرده که در سطح بین‌المللی هم شناخته شده است. این امر به دلیل تلاش‌های هنرمندان و مدیران فرهنگی است که با استفاده از ابزارهای مدرن و تکنولوژی، توانسته‌اند صدای خود را به گوش جهانیان برسانند.

گریگ واکر: مسأله اینست که آن روز یک چیزی توی قهوه باساندویج تن من بود و شاید هم طبیعی بود که روزنامه NME را خواندم و خبری نبود که تو چه را جلب کنی. در پشت روزنامه یک آگهی به چشمم خورد که دنبال خوانندگینی می‌گشت که با ویژگی‌های من جور درمی‌آید. تصمیم گرفتم جواب بدهم برای اولین بار - آگهی خوانندم. یعنی چه؟! برای خودم هم عجیب بود؛ با کسی به اسم داریوس صحبت کردم اون سرشار از ایده‌های خوب، جدیت و ایمان به گروه و موسیقی‌اش بود. من خلاصی از سابقه تلریک موسیقی‌ام را در اختیارش گذاشتم؛ این‌که خواننده و آهنگساز گروه Power of Dreams از ایرلند بودم. در اوایل دهه ۹۰ دو آلبوم ارائه دادیم خوب جوان بودیم و بی‌فکده کلی تجربه کسب کردیم و جدا شدیم. بعد از آن گروهی به نام Pharmacy تشکیل دادم اما فقط یک تک آهنگ بیرون دادیم چون کمی بی‌پخت و ورشکسته شد. داریوس با من تماس گرفت و بعضی از کارهای آرشیو را برایم گذاشت که باعث شد یکبار دیگه تسلیم روح موسیقی راکنسدرول بشوم. من آن کار را می‌خوانستم یاخودم گفتم یعنی می‌شود؟ و خوشبختانه شد. حالا هدف اینه که بهترین آلبوم‌های ده سال اخیر را بسازیم و جهانی بشیم. دنی‌گر یعنی آلبوم جدید، خواننده جدید و بی‌زودی کمپانی جدید، فکر می‌کنم به خوبی از پس‌اش برسریم؛ ما خیلی بدشانسی آوردیم و تصمیمات غلط زیادی گرفتیم اما خوب همیشه در حال آموختن بودیم. این آلبوم خودش بود خوشن و پر از احساسات و هیچ دست‌پسندی در آن وارد نشد صدای کریگ و فریاد معصوده است و این‌که سه نفر هستیم خیلی عالی.

You All Look The Same To Me

داریوس گیلر: هیچ مالکلی وجود نداشت. کسی مداخله نکرد و در نهایت می‌تونین Archive رو گوش کنین

موسیقی و مطالعات
کتاب جامع علوم انسانی